

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0177

Framtiden för EU:s viseringspolitik

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om framtiden för EU:s viseringspolitik (2014/2586(RSP))

(2017/C 285/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 77,
- med beaktande av kommissionens meddelande om tillämpning och utveckling av den gemensamma viseringspolitiken för att främja tillväxt i EU (COM(2012)0649),
- med beaktande av kommissionens rapport om hur det lokala Schengensamarbetet fungerade under de två första åren av tillämpningen av viseringskodexen (COM(2012)0648),
- med beaktande av kommissionens sjunde rapport om vissa tredjeländers upprätthållande av viseringskrav i strid med ömsesidighetsprincipen (COM(2012)0681),
- med beaktande av de senaste ändringarna i rådets förordning (EG) nr 539/2001⁽¹⁾ av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav⁽²⁾,
- med beaktande av de avtal om förenklade viseringsförfaranden som nyligen har ingåtts med Georgien⁽³⁾, Ukraina⁽⁴⁾, Moldavien⁽⁵⁾, Kap Verde⁽⁶⁾, Armenien⁽⁷⁾ och Azerbajdzjan⁽⁸⁾,
- med beaktande av frågan till kommissionen om framtiden för EU:s viseringspolitik (O-000028/2014 – B7-0108/2014),
- med beaktande av artikel 115.5 och artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Den gemensamma viseringspolitiken är en naturlig följd av avskaffandet av gränskontrollerna inom Schengenområdet.
  - B. De viktigaste punkterna i den gemensamma viseringspolitiken är de gemensamma förteckningarna över länder vars medborgare omfattas av viseringsplikten samt över de länder vars medborgare är undantagna från den, i enlighet med bilagan till förordning (EG) nr 539/2001, de gemensamma bestämmelserna rörande utfärdande av viseringar i enlighet med viseringskodexen samt den enhetliga utformningen av visering, informationsutbytet genom informationssystemet för viseringar och ett antal internationella avtal med tredjeländer om viseringsundantag och viseringslättnader.
  - C. Enligt Lissabonfördraget ska det ordinarie lagstiftningsförfarandet användas för alla aspekter av den gemensamma viseringspolitiken och parlamentet ska godkänna alla internationella avtal på området.
  - D. Det är viktigt att reflektera över och föra en interinstitutionell diskussion om EU:s gemensamma viseringspolitik i framtiden, i synnerhet när det gäller ytterligare harmonisering av viseringsförfaranden och gemensamma regler om utfärdande av viseringar.

⁽¹⁾ Förordning (EU) nr 1091/2010, EUT L 329, 14.12.2010, s. 1; förordning (EU) nr 1211/2010, EUT L 339, 22.12.2010, s. 6; förordning (EU) nr 1289/2013, EUT L 347, 20.12.2013, s. 74; COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ EUT L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Rådets beslut 2011/117/EU, EUT L 52, 25.2.2011, s. 33.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2013/297/EU, EUT L 168, 20.6.2013, s. 10.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2013/296/EU, EUT L 168, 20.6.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2013/521/EU, EUT L 282, 24.10.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2013/628/EU, EUT L 289, 31.10.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Torsdagen den 27 februari 2014

Allmän viseringspolitik och översyn av viseringskodexen

1. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts när det gäller viseringslagstiftningen men uppmanar samtidigt kommissionen och medlemsstaterna att förbättra genomförandet av den befintliga viseringslagstiftningen. Parlamentet efterlyser särskilt ett utökat lokalt Schengensamarbete för att förbättra genomförandet av viseringskodexen på kort sikt.
2. Europaparlamentet anser att man i framtiden bör arbeta för att harmonisera viseringsförfarandena ytterligare, bland annat genom att ha verkligt gemensamma bestämmelser om utfärdandet av viseringar.
3. Europaparlamentet anser att i många tredjeländer är den nuvarande konsulära närvaron helt klart otillräcklig.
4. Europaparlamentet anser att gemensamma platser för viseringsansökningar har visat sig vara användbara och skulle kunna bli standard i framtiden.
5. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte har följt uppmaningen i Stockholmsprogrammet och har lagt fram en studie över möjligheten att inrätta "en gemensam europeisk mekanism för utfärdande av viseringar för kortare vistelser"; i studien skulle man också undersöka "i hur hög grad bedömningen av risken i det enskilda fallet kunde komplettera den riskpresumtion som är kopplad till sökandens nationalitet" (punkt 5.2).
6. Europaparlamentet anser att resor i ärligt uppsåt och regelbundet resande bör underlättas ytterligare, i synnerhet genom att man oftare utfärdar viseringar för flera inresor med längre giltighetstid.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda de befintliga bestämmelserna i viseringskodexen och kodexen om Schengengränserna för att bevilja viseringar av humanitära skäl och erbjuda tillfälligt skydd för människorättsförsvarare som hotas i tredjeländer.
8. Europaparlamentet ser fram emot förslaget om ändring av viseringskodexen men beklagar djupt att kommissionen har skjutit upp det vid ett flertal tillfällen.
9. Europaparlamentet beklagar att kommissionen fortfarande inte har lagt fram sin övergripande utvärdering av viseringskodexen och anser det djupt beklagligt att kommissionen planerar att lägga fram denna utvärdering tillsammans med förslaget till översyn av kodexen. Parlamentet anser att det hade varit bättre om kommissionen hade lagt fram utvärderingsrapporten först och därmed gjort det möjligt för institutionerna att föra en diskussion utifrån denna.

Förenklade viseringsförfaranden

10. Europaparlamentet efterlyser ytterligare avtal om förenklade viseringsförfaranden i tillämpliga fall, samt vill se att befintliga avtal ses över och förbättras.
11. Europaparlamentet efterlyser en systematisk utvärdering av befintliga avtal om förenklade viseringsförfaranden för att bedöma om de får avsedd effekt.

Förordning (EG) nr 539/2001

12. Europaparlamentet välkomnar den senaste tidens uppdateringar av förteckningarna över medborgare i tredjeländer som omfattas respektive inte omfattas av viseringsplikten, såsom den anges i förordning (EG) nr 539/2001, i synnerhet de extra undantagen från viseringskravet. Parlamentet påminner om betydelsen av viseringsfria resor för tredjeländer och i synnerhet för civilsamhället i dessa, men även för EU:s egna intressen.
13. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att ett avtal om viseringsfria resor mellan EU och Ukraina skulle utgöra ett svar till det ukrainska civilsamhället och de studenter som har demonstrerat under de senaste dagarna. Parlamentet påpekar att ett sådant avtal skulle leda till ökat utbyte och personliga kontakter mellan civilsamhällena och därmed öka den ömsesidiga förståelsen och gynna det ekonomiska utbytet. Kommissionen uppmanas att lägga fram ett förslag om att föra upp Ukraina på förteckningen över tredjeländer vars medborgare inte omfattas av viseringsplikten. Dessutom uppmanas medlemsstaterna att fullt ut genomföra det befintliga avtalet om viseringslättnader för att göra det lättare att resa in i EU för i synnerhet studenter och forskare.
14. Europaparlamentet välkomnar att kriterierna för undantag från viseringsplikten uppdateras för att inkludera grundläggande rättigheter och ekonomiska fördelar, i synnerhet för turism och utrikeshandel, samt välkomnar att dessa inkluderas i en artikel i förordningen.

Torsdagen den 27 februari 2014

15. Europaparlamentet understryker att ytterligare viseringslättnader kräver större kunskap om tillämpningen av de befintliga undantagen, däribland genom EU:s elektroniska system för resetillstånd (Esta). Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att parlamentet ges mer heltäckande information om de tredjeländer som diskuteras, för att på så sätt säkra en verklig demokratisk kontroll.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda hur framtida ändringar av bilagorna till förordningen och bilaterala avtal om viseringslättnader, när sådana anses nödvändiga, kan ske parallellt för att säkerställa att ändringar av bilagorna omedelbart följs av det nödvändiga avtalet om viseringslättnader.

17. Europaparlamentet noterar överenskommelsen om upphävandemekanismen. Parlamentet förväntar sig att medlemsstaterna använder denna mekanism i ärligt uppsåt och endast som en sista utväg i nödsituationer när det krävs snabba åtgärder för att lösa de svårigheter som unionen som helhet ställs inför samt när tillämpliga kriterier har uppfyllts.

18. Europaparlamentet anser att full ömsesidighet i fråga om viseringar är ett mål som unionen bör eftersträva på ett proaktivt sätt i sina förbindelser med tredjeländer. På så sätt bidrar man till att göra unionens utrikespolitik mer trovärdig och samstämd på internationell nivå.

19. Europaparlamentet efterlyser en debatt om kopplingen mellan ytterligare viseringslättnader och de krav vissa medlemsstater framför om ökade säkerhetsåtgärder och strängare gränskontroller för resenärer som undantas från viseringsplikten.

Informationssystemet för viseringar (VIS)

20. Europaparlamentet uppmanar eu-LISA att så snart som möjligt lägga fram den förväntade utvärderingsrapporten om informationssystemet för viseringar.

Europaparlamentets deltagande

21. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att förbättra informationsflödet till parlamentet rörande förhandlingarna om internationella avtal på viseringsområdet, i enlighet med artikel 218(10) i EUF-fördraget och ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen.

22. Europaparlamentet har för avsikt att tillsätta en kontaktgrupp om viseringspolitik inom utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor. Parlamentet inbjuder rådets ordförandeskap och medlemsstaterna att tillsammans med kommissionen delta i kontaktgruppens möten.

o

o o

23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
